SUB | NIEDERSÄCHSISCHE STAATS- UND UNIVERSITÄTSBIBLIOTHEK GÖTTINGEN

Werk

Titel: Thesaurus Iuris Executivi Rutgeri Rulant, Icti. Quadripartitus
Untertitel: Quarum Pars Prima exhibet usum verum executivum, mediante Brachio Eccles Iastico, Seculari, Regio, Et Militari, Eorumque imploratione. Secunda, exactam praecipuarum Rerum Civilium tractationem ... Tertia, perfectam manuductionem Executioni Rerum Criminalium inservientem. Quarta, Decem Classes Relationum, Actorum ac Votorum Cameralium praedictis materiis accommodatarum ... Atque Ita His Quatuor Partibus, Non Solum Executionis Materia fructuosißima continentur, sed & diversae per totum ius privatum dispersae materiae videlicet ...
Verlag: Author; Weissius
Ort: Francofurti ad Moenum; Francofurti ad Moenum
Jahr: 1624
Kollektion: VD17-Mainstream
Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Werk Id: PPN755514025
PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN755514025
OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=755514025

LOG Id: LOG_0044
LOG Titel: Caput III. Quæ sint partes iudicis completo processu contra bannitum captum pro executione sententiæ.
LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.
Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.
Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

torturam & sequentes interrogationes, & d. rei responsiones, & dicta pro prædicta vlteriori veritate quoad complices, consocios, fautores prædictos, ac eius receptatores solum, & dũtaxat inferendam nullatenus preiudicare intẽdit, mandauit pro prędicta vlteriori veritate habenda, cum aliter haberi non possit, stante grauitate causæ, d. condemnatione, & qualitate ipsius, ac militantibus contra ipsum indiciis, præsumptionibus, & adminiculis causæ respicientib. ipsum Constitutum adduci ad locum tortur æ, ibique spoliari, ligari, & ad funem præsentari.

Qui sic adductus, spoliatus, ligatus, & ad funem pręsentatus, fuit pluries benignè monitus per Dominum de prędicta vlteriori veritate dicenda quo ad complices, consocios, fautores, & receptatores prædictos, nec patiatur in funem eleuari, prout eleuabitur, si in eius pertinacia perstiterit. Respon.

Tunc Dominus, repetita protestatione prædicta, cum constanter nollet prædictam vlteriorem veritatẽ fateri, mandauit ipsum in funem eleuari. Qui sic eleuatus cœpit dicere, o Iesu Christe, &c.

Interrogatus & monitus, vt tandem recedat ab eius pertinacia, & se disponat ad dicendã prædictã vlteriorẽ veritatem, quoad complices, consocios, fautores & receptatores prædictos. Respondit.

Et cum aliud ab ipso Constituto haberi non posset, Dominus mandauit ipsum Constitutum leuiter deponi, dissolui, & reponi ad locum suum animo, &c. cum steisset in tortura per spatiũ mediæ horæ. Et si non est amplius torquendus: moderata enim debet esse tortura, vt diximus, ad habendam veritatem de complicibus, ponendus est ad largam.

CAPVT III.

Quæ sint partes iudicis completo processu contra bannitum captum pro executione sententiæ.

SVMMARIA.

1 *Terminus ad faciendum defensiones, siue ad dicendum causam, quare executio fieri non debeat, an assignari possit & debeat bannito capto. & num. 6.*
Et quid in statu Ecclesiastico. num. 26. 27.

2 *Bannitus si ante bannum fuit citatus ad se defendendũ, & non comparuit, & est bannitus, non est ei terminus assignandus ad se defendendum.*

3 *Statutum si diceret, quod statim quod est præsentata condemnatio, de facto exequi debeat, an citatio ante executionem requiratur.*

4 *Statuto stante, quod Proconsul Notariorum statim quod sibi præsentatur condemnatio facta de falsitate alicuius Notarij, debeat ipsum de facto abradere de matricula, debet Notarius citari antequam abradatur.*

5 *Quod fallit, si antea esset assignatus terminus cum comminatione quod ponetur in banno.*

6 *Sententia contra bannitum lata in contumaciam retractari non potest per Iudicem Principe inconsulto, licet sibi de illius innocentia constaret.*

7 *Frustra quis admittitur ad probandum, quod probatũ non releuat.*

8 *Clausulæ decreti irritantis vis est effectus, quia quicquid contra illud fit pro infecto habetur.*

9 *Item est ipso iure nullum.*

10 *Clausula decreti irritantis ligat siue iuste, siue iniuste emanauerit.*

11 *Foller. & aliorum opinio, quod bannito capto dandus sit terminus ad dicendum causam, quare executio sententiæ fieri non debeat. & numer. 13. 14.*

12 *Bannitus captus potest excipere de nullitate sententia, sed per seipsum, non per procuratorem.*

15 *Statutum seruandum est.*

16 *Sententia capitalis ferri non debet in absentem.*

17 *Defensio deneganda non est, sed quandocunque petente reo concedenda.*

18 *Imo augmentanda est.*

19 *Confessus vere crimen an possit reuocare confessionem, & probare contrarium.*

20 *Statutum iniquum est, & contra ius naturale, quod denegat defensionem.*

21 *Consuetudo mala consuetudo non est.*

22 *Iudex minister esse non debet iniquitatis.*
Iudex sententiam propriam inique latam exequi non debet. ibid.

23 *Iudex tanto curare debet sententiam latam contra innocentem, quanto apud Deum, & eius Ecclesiam neminem grauare potest iniqua sententia.*

24 *Bannitus captus an sit audiendus in suis defensionibus per ipsum iudicem de iure communi, & quid secundum statuta locorum. num. 26.*

25 *Contumacia non habetur pro legitima probatione.*

27 *Statutum habens contumacem pro confesso & conuicto, non dicitur excludere exceptionem innocentiæ.*

28 *Innocentia ostendi potest per bannitum, licet habitum pro confesso & conuicto.*

29 *Bannitus post sententiam an audiri possit per officium iudicis.*

30 *Bannitus an possit probare suam innocentiam ante sententiam, sed tamen post publicationem testium & conclusionem in causa remissiue.*
Et an post renunciationem factam defensionibus, & termino probatorio. remissiue. ibid.
Et an ante sententiam probare possit innocentiam quolibet modo, & via legitima & ordinaria.

31 *Bannitus an post sententiam possit quolibet modo probare innocentiam, vel solum per euidentiam facti.*

32 *Iacob. de Aret. rationes refelluntur circa statutum de executione facienda contra bannitum non auditũ in suis defensionibus.*

33 *Defensio in multis de iure communi denegatur.*

34 *Statutum valet, quod non tollit defensiones, sed limitat tempus ad se defendendum.*

35 *Probatio omnis excludi potest post sententiam, quæ transiuit in rem iudicatam.*

36 *Termini assignatio illusoria esse non debet.*

37 *Defensio ob contumaciam tolli potest.*

38 *Confessio ficta an plus possit, & quando, quam vera confessio.*
Confessio vera reuocari potest, non autem ficta. ibid.

39 *Confessus ficte ex contumacia non potest probare contrarium, si statutum tollit etiam defensionem.*

40 *Statutum tollens defensionem post certum tempus an iustum sit, & valeat.*

41 *Motus proprius Pij IV. qui tollit bannito capto dictionem nullitatis, & defensionem.*
Bannitus non potest admitti ad defensionem, nisi per principem. ibid.
42 *Statutum disponens in criminalib. neminem esse audiendum ad aliquam exceptionem, an dicatur auferre officium Iudicis.*
43 *Statutum tollens defensionem an dicatur tollere officium Iudicis.*
44 *Officium iudicis an sit de iure naturali, vel positiuo, & à Principe sic tolli possit. & num. sequ.*
Albert. Brun. reprehenditur. ibid.
46 *Defensionis substantia tolli non potest per Principem, sed bene quoad formam & solennitatem iuris positiui.*
47 *Defensio tolli potest post certum tempus.*
Defensio quo respectu dicatur de iure positiuo. ibid.
48 *Appellatio continet defensionem aduersus iniquitatem iudicantis.*
Appellatio est releuamen oppressorum. ibid.
Appellatio an, & quo respectu tolli possit per Principem. ibid.
49 *Appellationis interponendæ tempus mutari potest per Principem.*
Appellationis tempus antea erit triduum, hodie est decem dierum. ibid.
50 *Appellationis terminandæ tempus mutari potest per Principem.*
Appellationis causæ terminandæ tempus est hodie annus, & ex causa biennium. ibid.
51 *Sententia lata in contumaciam contra bannitum non ex veris probationibus, sed ex fictis, & priuilegiatis an per Iudicem etiam Principe inconsulto retractari potest. & num. 53.*
Sententia lata contra bannitum tanquam habitũ pro confesso & conuicto, an transeat in rem iudicatam. ibid.
52 *Sententia non transit in rem iudicatam, quæ lata est ex fictis & priuilegiatis probationibus, & ex nouis, & fortioribus probationibus retractari potest.*
54 *Sententia quamuis in contumaciam contra bannitum transit in rem iudicatam, & facit delictum notoriũ ex motu proprio Pii IV.*
55 *Præsupposito sublato corruit argumentum & decisio.*
56 *Iudex licet propriam sententiam iniquam exequi non debeat, non tamen sequitur, quod ex hoc possit bannitum admittere ad defensionem, sed bene quoad supersedere debeat in executione.*
57 *Gratiam si bannitus captus ostendat, sententia exequi non debet, licet cancellata non fuerit. & num. 64 67.*
58 *Princeps solus facit gratiam delictorum.*
59 *Barones, & Feudatarii de facto vel consuetudine faciunt gratiam delictorum.*
60 *Sed in Ducatu Mediolani non faciunt gratiam delictorum, nisi id specialiter sit illis concessum.*
61 *Farnesius Ducibus fuit infeudata Ciuitas Nouariæ cum potestate etiam faciendi gratiam delictorum.*
62 *Absolutionẽ per viam dispensationis si bannitus ostendat, an in executione sententia non cancellatæ sit supersedendum.*
63 *Quid autem si alias reus in foro iudiciali obtinuerat absolutionem. remissiue.*
65 *Sententia an exequi possit contra bannitum de banno non cancellatum, qui gratiam allegauit, sed adhuc non ostendit.*
66 *Bannitus si protestetur contra volentem ipsum occidere quod habet gratiam, an possit impune occidi.*
68 *Et an dicta protestatio reddat occidentem culpabilem, si an ille esset rebannitus perscrutatus non fuit, vt pro culpa puniri possit. & num. 70.*
69 *Iudex an sit in culpa, & ob id sit puniendus, si perscrutatus non fuit, an bannitus captus esset rebannitus, cum ille se habere gratiam allegauerit, & protestatus fuerit.*
71 *Iudex quidam reprehenditur, qui exequutus fuit sententiam non cancellatam contra bannitum, qui allegauit gratiam, quæ paulo post ipsum suspensum apparuit.*
72 *Mortis de homine cunctatio nunquam sera est.*
73 *Sententia contra bannitum captum exequi non debet, si legitima ad inquirendum indicia non præcesserunt.*
74 *Bannitus secundum terminos motus proprii Pii IIII. potuisset licet captus infra tempus ab eo statutum admitti per iudicem ad suas defensiones, sed obstat motus proprius Pii V. qui superuenit.*
75 *Bannito posito ad largam solet quandoque fieri intimatio pro singulis diebus & horis ad videndum relaxari mandatum executiuum de exequendo sententiam latam contra eum.*
76 *Bannitus, seu in banno positus si habetur à statuto pro condemnato, an sit opus nouo processu declaratio, ipsum esse talẽ, qui est bannitus, & an desuper bannitus citari debeat ante executionem.*

Facta autẽ recognitione huiusmodi personæ, scilicet ipsius banniti, ac aliis prædictis quoad cõplices, fautores, & receptatores peractis, sola restat, vt diximus, sententiæ executio sine † aliquo termino ad faciendum defensionem seu ad dicendum causam, quare contra ipsum bannitum sententia exequi non debeat, ex sententia Bar. *in d. l. inter stipulantem. §. 1. ff. de verb. oblig. & in l. diuus. ff. de custo. reor. & in l. quisquis. in fin. C. ad l. Iul. maiest. & in l. 1. ff. de requir. reis. & aliorum supra alleg. c. 1. n. 30. Carrer. in pract. crim. fol. 14. n. 7. secundũ Lugdun. impreßio. Arno. Epith. 87. & in comment. 42. post Fely. in c. ad abolendam. in fin. de hæretic. & Afflict. in constit. pœnã eorum. in 17. q.* quatenus concludunt, quod constito, quod bannitus est illemet, qui fuit condemnatus, vt in sententia, confestim ad furcas mittitur, nec super crimine auditur; & Bonacoss. *in commun. opin. verb. exequi, relatus inter commu. opin. recens collect. tom. 2. lib. 7. tit. 15. de execut. rei iudic.* vbi dicit post Iul. Clar. *quem alleg.* quod facta recognitione bannitus non est audiendus, si peteret admitti ad nouam defensionem, nisi ex principis gratia. Ex † quo enim fuerat bannitus iste captus citatus ante bannũ & datus ei absenti terminus ad se defendendum, & etiam post bannum, & ante sententiam diffinitiuã fuerat adhuc ei assignatus alius terminus ad faciẽdum suas defensiones, vt fieri & obseruari solet, alius terminus eo capto dari non debet. *Nell. de S. Gemin. in tract. de bannit. 3 part. 1. tempor. quæst. 4. in fin.*

Et

3 Et † ideo licet quando statutum diceret, quod statim quod præsentata est cōdemnatio de facto exequi debeat, tamen citatio requiratur, *vt voluit Nell. in d. loco & sequitur Asin. in prax. iudic. c. 5. §. 7. limit. 99.*
4 Et dicit Nell. *in d. loco*, quod ita seruari fecit de iure consultus dicēte ante statuto † quod Proconsul Notariorum statim quod sibi præsentatur condemnatio facta de falsitate alicuius Notarii, debeat ipsum de facto abradere de matricula, debet tamen ante-
5 quam abradatur, citari. Tamen † hoc non habet locum, & non procedit, quādo antea esset assignatus terminus cum comminatione, quod ponetur in banno. Nam eo non comparente, & facta probatione non requiritur alia citatio, secundum Nel. & Asin. *post eum quem refert in dictis locis.* sunt hæc annotanda ad interpretationem motus proprii Pii II inserti in bulla Pii V. contra bannitos & homines facinorosos, dum inquit, quod Gubernatores & legati etiam de latere non possint bannitos rebannire, aut in patriam reuocare, vel saluum conductū illis concedere, & mandat his veluti nullis non obstantibus eos capi, & in continenti de illis iustitiam fieri sine vlteriori sententiæ notificatione, aut superioris requisitione.

6 Et frustra quidem bannitus captus ad nouas, vel alias defensiones per Iudicem inconsulto principe admitteretur. Nam † tametsi de illius innocentia post condemnationem constaret, sententia tamen per ipsum Iudicē retractari non posset. nisi Principi rescriberetur, & Princeps ipse gratiam faceret, alias executio fieri debet. *dict. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. d. l. diui fratres. ff. de pœn. & vtrobique Bart. cum alijs infra allegatis, capit. fin. numer 317.* Non ergo Principe inconsulto Iudex debet bannitum captū
7 ad defensionem admittere, quia frustra quis † admittitur ad probandum, quod probatum non releuat. *l. ad probationem. C. de probat. cum simil.* & in dictis Motibus propriis adsunt clausulæ decreti irritātis, quæ etiam irritant quamcunque defensionē, ad quam Iudex bannitum admitteret sine speciali gratia ipsius Summ. Pont. contra formam dictam
8 Motuum propriorum, cuius † clausulæ decreti irritantis ea est vis & effectus, vt quicquid contra illud fit pro infecto habeatur. Oldr. *cons. 319.* Abb. *in cap. dilectus. num. 14. de præben.* Felyn. *in cap. cum acceßissent. vers. tertia declaratio. de constit.* Cassad. *decis. 12. num 4. & seq de reg. cancellar.* alios alleg. Anto. Gabr. *lib. 6. commun. conclus. tit de clausulis. conclus. 3. num. 56.*
9 vbi etiam dicit, quod † est ipso iure nullum, vt ibi. *num. 57.* & ligat dictum decretum clausulæ irritan-
10 tis siue † iuste, siue iniuste emanauerit, *vt per eundē Anton. Gabr. dict. conclus. 3. num. 7.*

11 Sed † Foller. *in pract. crim. in d. verb captis foriudicatis recognoscantur, num. 3.* dicit quod debet intelligi quod dicunt Bart. & alii supra citati, vt procedat dato breui termino ipsi bannito capto ad dicēdum causam, quare contra ipsum bannitum sententia exequi non debeat, & subdit quod ita seruatur, & seruari vidit. Et eam dicit esse rationem, quia licet à sententia huiusmodi appellari nō pos-
12 sit, neque possit de innocentia doceri, potest † tamen dici de nullitate sententiæ, *vt habetur per Afflict. in constit. pœnam eorum. in 5. quæstion. princip. in fine & sequent.* Cum ergo bannitus aduersus sententiam defensionem habeat, audiri debet, quam tamen nullitatem principalis ipse debet allegare, non autem procurator, *vt ibi per Afflict.* quem etiam in hoc sequitur Foller. *vbi supra numer. 3.* qui etiam subdit, quod posset practicari, quod non detur terminus prædictus, nisi petatur, & nisi allegetur tale quid, in quo datio termini conueniat, tutius tamen est quod detur secundum eum. Et dixit antea Salyc. *in l. 2. C. de requir. reis.* reprobando Bartol. *vbi supra.* quod † æquum & iuridicum est dari ban- 13
nito dilationem ad allegandum quicquid vult, cur executio banni fieri non debeat, attento maxime quod commendatur Iudex, qui post condemnationem suscipit de innocentia probationes. *l. 1. §. final. ff. de quæstion. & illum refert & sequitur Natta consil. 444. post num. 9. libr. 2.* Quinimo † stante 14
etiam statuto, quod si accusatus non comparuit, & fuerit contumax, habeatur pro confesso & conuicto, & condemnari debeat, & condemnatus decapitetur, nulla eius defensione audita, si quo tempore in fortiam communis peruenerit, si ipse bannitus postea captus petat à Iudice dilationem sibi dari ad defendendum, esse dandam voluit Iacobus de Aret. *relatus per Bonifac. Vital. de malefic. rubric. de forma accusationis porrectæ per Syndicum. colum. 18. vers. sed quid si M. accusatus. &c.* vbi format dictam quæstionem, & primo arguit, quod non sit dandus dictus terminus, ex quo statutum sic disponit, quod
est † seruandum. *l. constitutionibus. ff. ad municipal. l.* 15
non aliter. ff. de legat. 3. l. prospexit. ff. qui & à quibus. Contrarium tamen determinat, quod sit danda dilatio, & quod sit audiendus, quia † talis & tanta 16
sententia ferri non potest in absentem. *l. absentem. ff de pœn.* Item, quia † defensio deneganda non 17
est, sed quandocunque petente reo concedenda. *l. vnius facinoris. §. penult. ff. de quæstion. l. defensionis facultas. Cod. de iur. fisc. lib. 10.* Imo † augmentans est. 18
l. quoniam. in fine. Codic. de hæretic. Item, quia † si 19
fuisset confessus homicidium, vel delictum, & vellet postea probare contrarium, esset audiendus. *l. idem Neratius. §. fin. ff. ad l. Aquil.* multo magis hoc
casu. Item † quia tale statutum iniquum est, & 20
contra ius naturale. *l. fin. C. si contra ius vel vtilitat. public. cum simil.* Item, & † mala consuetudo, 21
consuetudo non est, ideoque non est seruanda. §. *fin. in authen. vt null. iudic. l. quod contra rationem. ff. de legit.* Et ita determinauit Iacobus de Aret. secundum præfatam doctrinam, illum audiendum esse, non obstante dicto statuto, & eum etiam sequitur Natta, qui aliis etiam rationibus id comprobat *d. cons. 444. lib. 2.*

Et cum agatur de executione pœnę corporalis propter contumaciam, certe Iudex † minister 22
esse non debet iniquitatis, vnde sententiam etiam propriam inique latam exequi nō debet, sed principi rescribere, & ab executione abstinere. *l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstion.* Fulg *cons. 147. inter cons.* Imol. *Ang. cons. 276.* Dec. *in l. & si nihil. ff. de reg. iur.* Ias. *in l. is qui test. fac. poss.* Car. Alba. *in lucub. in Bar. in l. 1. ff. de requ. reis. & in l. si qua. n. 7 ff. de his qui sunt sui vel ali. iur. cum aliis infra alleg. cap. fin. nume 317.* Et dixit idem Card. Alban. *in eisdem Lucubrat. in l. Cassius, nu 15. ff. de*

senator.

23 *senator.* quod † Iudex tanto curare debet sententiam latam contra innocentem quanto apud Deum, & eius Ecclesiam neminem grauare potest
24 iniqua sententia. *c. cui est illata. 11. q. 3.* Et ita † bannitum hunc esse audiendum, quamuis captum, voluit etiam *Ang. post Specul. & Ioan. Andr. quos allegat. in l. inter accusatorem. ff. de pub. iudic.* vbi post eos dicit, q̃ si Iudex fuit ita bestialis, (vtor eius verbis) quod tulit sententiam condemnatoriam decapitationis contra contumacem, tanquam habitum pro confesso propter eius contumaciam, & ille venerit in fortiam curiæ, non debet executio fieri, sed de nouo de crimine cognoscendum est. alleg. *Specul. & Ioan. Andr. ad eum in tit. de accusat. §. sequitur videre de contumacia accusati. colum. 6. versi. & pone. & voluit etiam Alber. 4. part. statut. quæst. 56. circa fin. & Dec. consi. 458. num. 9. & seq. & Card. Alban. in d. l. si qua. de his qui sunt sui vel alien. iur. & in dict. l. 1. ff. de requi. reis.* Quod clarum est de iure communi. *vt dicit Dec. d.*
25 *consi. 458. d. num. 9.* quia contumacia † (subdit ille) non habetur pro legitima probatione, *vt not. Bart. in d. l. diuus. ff. de custo. reor. colum. 1. in versic. vlterius vos videtis. & in d. l. absentem. colu. 3. vers. extra gloss. de pœn.*
26 *cum concord.* Et † clarum etiam esset secundum statuta locorum, licet aliquod dubium facere videantur, vt dicit idem *Dec. d. consi. 458. in d. loco.* & satis
27 constat ex his, quæ supra diximus *cap. 1.* Quæ † licet præcise loquerentur, & haberent contumacem pro confesso, & conuicto, adhuc tamen non dicerentur saltem excludere exceptionem innocentiæ, *secundum eundem Dec in d. loco. num. 11. cum aliis in-*
28 *fra alleg. cap. fin. num. 46.* quam † sic posset ostendere bannitus, quamuis habitus pro confesso & conuicto, vt est text. quem ibi ad hoc ponderat *Ang. & Paul. de Cast. in l. 2. C. qui testam. fac. poss. alios alleg. Natt. d. consi. 444. num. 1. lib. 2. & sentit Angel. post Specul. & Ioan. Andr. in d. locis.* quatenus dicunt (vt supra retulimus) hunc captum esse audiendum licet condemnatum tanquam habitum pro confesso, quod non est de iure communi, sed secundum statuta, *vt supra diximus. cap. 1. in princip.* vt etiam idem voluit Ant. Gomez. *cap. 13. delict. post. num. 33.* qui tamen
29 primo dicit, quod post † sententiam solum per officium Iudicis, non etiam ad instantiam partis innocentia probari potest, dicens quod est ad hoc text. sing. *in d. l. 1. §. si quis vltro. ff. de quæstio. & in l. diui fratres. ff. de pœn. & vtrobiq; Bart. & Albert. & communiter Dd. & Bart. in l. si maritus. 2. §. præscriptiones. ff. de adulter. colum. 1. num. 4. consi. 107. colum. 1. Bald. in l. cum precum. C. de libe. caus. Salyc. vbi reputat sing. in l. 2. C. de requi. reis. colum. 2. num. 2. & in l. fin. C. de quæstio. colum.*
30 *fin. in med.* Secundo † quod licet tam in termino probatorio, quam etiam post ipsius lapsum, imo etiam post publicationem testium, & conclusionem in causa, & renunciationem defensionibus, & termino probatorio factam possit inquisitus probare innocentiam, & defensionem suam quomodolibet, & via legitima, & ordinaria, *vt late per*
31 *eum ibi ex communi,* tamen quod post † sententiam probari non potest, nisi per euidentiam facti probando negatiuam quæ arguat, & ostendat non esse delictum commissum, vt quia vere, & realiter probat hominem, qui dicebatur interfectus, viuere, vel quid simile, & dicit quod in terminis, & quidem subtiliter id probat tex. per ipsum sic ponderatus, & intellectus *in d. §. si quis vltro.* licet si ex debilibus indiciis bannitus quis fuit, & condemnatus, satis etiam esset, quod minus plene suam bannitus probaret innocentiam, *vt supra diximus. cap. 1. num. 215.*

Sed prædictę † rationes Iaco. de Aret. parum 32
hodie, & nihil vrgent; nam primo conclusio illa, quod talis, & tanta sententia ferri non possit in absentem, hodie non procedit de consuetudine generali, ex qua in quantumcunque graui crimine contra absentes proceditur, & pro confessis habentur, & non solum banniuntur, sed ad mortem etiam condemnantur, *vt supra diximus. cap. 1. num. 9.* Secunda ratio, quod defensio deneganda non est, sed quandocunque reo petente concedenda, non affert etiam prejudicium, quia tollitur ex dictis Andr. de Iser. *in d. const. pœnam eorum. quem sequitur ibi Afflict. nu. 12.* dicunt enim ibi And. & Afflict. certum † esse, quod in multis post lapsum temporis 33
denegatur defensio de iure communi, vt sit finis litium, & † quod eadem ratione valet constitutio 34
quæ admittit bannitum ad se defendendum intra certum tempus, sed post illud non amplius admittit ad se defendendũ, & ideo limitare tempus ad se defendendum non est tollere defensiones secundum eos, *& Nell. de bannit. 2. part. 2. temp. q. 2. Alexan. consi. 105. numer. 9. Carauit. super Rit. mag. Cur. Vic. ritu 210. num. 15.* Sic † etiam vult ius, quod propter sen- 35
tentiã, quę transit in rem iudicatam, excludatur omnis probatio, *secundum Bald. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor.* Stat ergo iustitia in lapsu termini, *vt dicit Bald. in l. contractus. §. super cæteris. C. de non numer. pecun. & in l. acceptum. quæst. 21. C. de vsur. & Imol. in c. tua. extra. qui mat. accus. pos.* quia † termini assignatio 36
illusoria esse non debet, *secundum Bald. in l. fin. C. de testa. manumis. & Afflict. vbi supra.* Prædictum ergo statutum, de quo per Iac. de Aret. non dicitur tollere defensiones, sed limitare tempus ad se defendendum, & ita defensio post illud tempus iuste denegatur. Et † ob contumaciam præterea defensio 37
tolli potest. *vt inquit Bald. in l. vt vim. colu. 1. ff. de iust. & iur. & post eum Natt. consi. 542. num. 18. volum. 3. per text. in l. sed & si per prætorem. §. sed & si dum decreto. ff. ex quib. caus. maio. Nell. d. quæst. 2. 2. part. 2. temp. de bannit. Carauit. vbi supra. Albert. Brun. vbi late tractat, de statutis. in verb. bannitus. versi. statutum, quod bannitus non audiatur.* Et versi. *statutum, quod bannitus non audiatur,* est pœnale, *in fin.* Tertia † ratio ex eo tolli 38
tur, quia plus potest hæc confessio ficta, quam vera, & plus ex illa, quam ex hac quis punitur. Nam ille, qui vere confessus est, potest probare contrarium eius, quod est confessus allegando confessionem erroneam, *vt not. Salyc. in l. 2. C. de custo. reor. cap. fin. & ibi Anton. de Butr. de confess. cum concord. vt post Boss. & alios, quos allegat. habetur per Iul. Clar. lib. 5. sent. §. fin. quæst. 55. versi. fin. vbi de communi.* Sed confessio ficta, quæ oritur ex contumacia post sententiam, nullo modo reuocari potest, *secundum Bart. in l. absentem. ff. de pœn.* & Bald. *in l. 1. colum. 2. C. ne ex delict. defunct. & in l. error. circa fin. C. de iur & fac. ignor. Afflic. in d. const. pœnam eorum. num. 67. & ita communiter ser-*

uari dicit Bald.in l.seruum quoque.§.publice.colum. 6.in med.ff.de procurat.& in addit. ad Spec. in tit.de appellat. colum.2.versi. an ficte confessus. & Ioan. Andr. ad Specul. in tit. de iuram.calum.refert Franc.Aret.consi.146. num. 3.Foller.in pract.crim.in d.verb.etsi confitebuntur.4.part. 3.part.num.18.Vasq.lib.3.de testam.§.23.num.28.& Iul. Clar.lib.5.sent.§ fin.quæstio. 44.versi. quæro nunc. licet Aret.*dict.loco.* teneat contrarium, vt etiam alii quidam, quos refert Foller, *vbi supra.& post Cuma.consi. 106.& Dec.in cap.1.in 10.not.de postulat.prælat.quos allegat Crau consi.504.num.7.lib.3.& Roland. à Valle, qui plures alleg.consi.94.num.18.volu.3.* Et ideo non procedit argumentum, quod si ille, qui vere confessus est delictum, potest probare cõtrarium, ergo mul-
39 to magis qui ficte confessus est. Quod † præsertim procedit in terminis *d. statuti, de quo per Iac.de Aret.* quod non solum dicit, quod contumax habeatur pro confesso & conuicto, sed etiam quod decapitetur, nulla eius defensione audita, *vt per Bald.in d.l. error.& ibi Ias.num.24.C.de iur.& fac.ignor.* Foller. *in d.verb.& si confitebuntur.4.part.3.num.17.*& propterea in casu isto nõ procedit ratio adducta per Natt. *d.consi.*444.*num.2.*quod ea ratione reuocari potest confessio ficta, sicut vera, quia nõ debet plus operari fictio, quam veritas, *vt per eum ibi, & Crau. qui eandem rationem alleg.d. consi. 504. num. 7.* quia plus operatur stante d.statuto, quod vlterius, *vt diximus,* procedit. Et propterea licet de hoc dubitari posset, si essemus in tempore ante sententiam diffinitiuam propter diuersitatem d.opinionum, cum aliqui velint confessionem hanc fictã reuocari posse, in quam opin.inclinauit etiam Iul.Clar. *d. quæst. 44.versic. quæro nunc. sine dubio.* tamen hoc procedit post sententiam, postquam non auditur bannitus, & condemnatus, nisi à Principe sit admissus ad nouas defensiones, *vt in terminis tradit Iul. Clar. in d.loco.* Quarta ratio non obstat, quæ ducitur ab iniquitate d.statuti, quod est contra ius naturale, quia
40 imo † d.statutum iustum est, & valet, *vt late docet Afflict.in d.constit. pœnam eorum.nu.7.& aliis seq.* quia, *vt ex eo supra diximus, & Andr. de Iser. ibi.* d. statutum non dicitur tollere defensiones, sed limitare tem-
41 pus ad se defendendum, quod fieri potest. Et † in statu Ecclesiastico cessat omnis difficultas ex d. Motibus propriis Pii III I. & Pii V. tam quoad dictionem nullitatis, quam quoad defensiones circa excusationem ipsius criminis, quia expresse ibi cauetur, quod Iudices non possint, nec debeant bannitos captos siue infra annum, siue post annum admittere ad eorum defensionem, sed quod debeant sententias exequi, non obstante quacunq; appellatione, & dictione nullitatis, nisi ad defensiones admissi sint per ipsum Pontificẽ, qui sibi hanc facultatem reseruauit, vt in dictis Motibus propriis Pii III I. & Pii V. simul iunctis, ex quibus in statu Eccesiastico cessant rationes, iura, & decisiones allegatæ per Natt. *d.consi.*444. ac illius & aliorum authoritas: illis enim sic obstant d. Motus proprii, qui expresse prohibuerunt Iudici, ne hos admittat ad nouas, vel alias defensiones, etiamsi infra annum capti essent. Et ita etiam obstarent statuta locorum, quæ idem disponerent, ne Iudex possit bannitum hunc audire Principe sic inconsulto, etiam per officium Iudicis, quod nec ita implorari potest. Licet † enim statutum disponens in crimi- 42
nalibus neminem esse audiendum ad aliquam exceptionem, & eam ita auferens non dicatur Iudicis officium auferre, quod propterea non obstante d.statuto poterit implorari, quod Iudex scilicet ex officio informationes suscipiat super innocentia inculpati. *Ang.post Richard. Malumbr. in l. quos prohibet.ff.de postul.& in l.filiusfam.§.veterani.ff.de procurat.& in l.fin.vbi etiam not.Iac.But.& Albert ff.de petit. hæredit. Rom.consi.214.* idem not. tenet Ang. *in l. plane ff.de petit.hæred.per ilium text.in verb.officium Iudicis.* & dicit, quod Bart. eo audiente ponderabat ad hoc illum text. & subdit Ang. *ibi,* quod ista practica implorandi officium Iudicis exclusis exceptionibus per statutum infinitis vicibus vsus est, quam ex pluribus confirmat Ias. *in l.vbi pactum.nu. 13. C. de transactio.* Tamen † quando statutum tollit defensio- 43
nes, vt tollunt d. Motus proprii quando bannitus est captus, licet infra annum, excluditur etiã officium Iudicis, quod est defensio, & prædicta locum non habent. Ita Bart. *in l.1.§. & parui. ff. quod vi aut clam. Imo. in l.fin.ff.à quib.appell.non lic. Bald.in l.si non sortem.§.1.ff.de condict.indeb.& in specie Ang. in d.l.plane.& in dict.l.fin.ff.de petit.hæred. Imo.in l.accusatore.§. ad crimen.post num.28.ff.de iudic. Ias. in d. l. vbi pactum. num.15.* Albert. Brun. *de statutis.in verb.exceptio. versi. exceptione prohibit.qui alios alleg.* licet † subdat. quod 44
in contrarium facit, quia officium iudicis est de iure naturali, & per statutum tolli non potest, nec per Principem. *Bald.in Margarita. verb.statutum.versic.4.Innocen.in cap.quæ in ecclesiarum. in gloss.in verbo. constituerunt. de constit.* Quod tamen prædictis non obstat, tum † quia officium iudicis non est de iure 45
naturali, sed dicitur esse remedium, & forma, seu solemnitas iuris positiui, *vt in capitu.2.de offic.iudi.*& tradit. *in proposito* Bero. *in capitu. item cum quis. de restit.spoliat. numer.35. in fin.* vbi propterea concludit, quod sublata per statutum defensione, dicitur etiam sublatum officium iudicis, quia licet quoad sui substantiam non dicatur per statutum sublata defensio, dicitur † tamen sublata quoad formam, 46
& solemnitatem iuris positiui, vt reus se per viam exceptionis defendere non possit, nec ita etiam per officium Iudicis, quod dicitur, *vt diximus,* remedium, & forma, siue solemnitas iuris positiui: tum quia non dicitur per d. Motus proprios sublata substantia defensionis, quæ tolli non potest, sed limitatum † est tempus, intra quod defensio fieri 47
possit, scilicet intra annum, & ante capturam ipsius banniti, quo in casu post illud tempus tolli potest, vt patet ex supra deductis: non enim dicitur hoc in casu sublata substantia defensionis, sed solemnitas & formalitas ipsius, quo respectu dicitur de iure positiuo, quemadmodum dicimus in appellatione, quæ † licet 48
defensionem contineat, quia est quædam defensio aduersus iniquitatem sententiæ, & iudicantis. *leg. prima. ff. de appellatio. & oppressorum releuamen. cap. suggestum. cap. cum speciali. §. porro. de appellat.* licet quoad sui substantiam tolli non possit, potest tamen tolli quoad illius formalitatem & solemnitatem, vt scilicet si intra certa tem-

ta tempora non sit appellatum, vel causa appellationis terminata non sit expedita, disponi potest ꝙ sententia transeat in rem iudicatã: hoc enim quod
49 est † inter alia deformalitate appellationis Princeps ad libitum tollere potest, & mutare, prout hodie mutauit biduum, & triduum, infra quod appellandum erat, in tempus decem dierum. *auth. ho-*
50 *die. C. de appellatio.* vt † etiam mutauit tempora, infra quæ causa appellationis erat diffinienda, statuendo annum, & ex causa biennium, *vt per totum. C. de temp. appellat. & ita tradit Bero. in c. sicut Romana. num. 14. & aliis seq. de rescript. & sentit in d. c. item cum quis. num. 36. & aliis seq. de rest. spol.* Nec ergo per officium iudicis bannitus admitti debet per ipsum Iudicem ad suas defensiones, etiam ad probandam innocentiam, obstantibus d. motibus propriis defensionem auferentib. adeo quod nec propterea poterit allegari nullitas ex defectu iurisdictionis, *vt infra diximus. cap. fin. nu. 316. in fin.*

Nec obstat, quod aduersus d. rationem, quod scilicet frustra per Iudicem bannitus captus ad defensionem admitteretur, quia etiam quod sic de innocentia constaret, sententia tamen Principe inconsulto non retractaretur, dicit Natt. *d. consilio*
51 *444. num. 14.* quod scilicet id procedat, vbi † sententia lata esset ex veris probationibus, & transiuerit in rem iudicatam, secus autem si ex fictis probationibus, & in casibus, in quibus sententia non transit in rem iudicatam, vt est quando contra cõtumacem habitum pro confesso, & conuicto ex forma statuti; non enim transit in rem iudicatam, vt voluit Ioan. de Ana. *in d. c. de his. de accusatio. & ibi Aret. & Lud. Bolog. consi. 34. in fin.* vbi reputat illud dictum Io. de Ana. esse sing. notandum. & sequitur Felyn. *in c. consanguinei. colum. fin. de re iudic. per text. in c. 2. secundum vnum intellectum. de purgat. vulg.* & infra diximus. *cap. fin. num. 22. item per tritam reg.* quod vbi
52 sententia † fertur ex præsumptiuis, seu priuilegiatis probationibus, nunquam transit in rem iudicatam, sed ex nouis & fortioribus probationibus retractari potest. *l. si quis adulterii. vbi Bart. & Bald. not. C. de adulter. & est celebre Inno. dictum in cap. tua nos. de cohab. cleric. & mulier. in gloss. magna quod refert Ang. in l. 1. C. sent. rescin. non pos. & in l. diuus Traianus. ff. de testa. milit. & in l. sub specie. C. de re iudic. Abba. in cap. ex tuarum. in fin. de purgat. canon. Natt. qui ex aliis similibus id comprobat dict. consi. 444. numer. 6. & seq. Viui. qui dicit communem in suis commun. opinio. opin. 706. & opin. 707. vbi alios allegat. relatus in commun. opin. recens collect. tom. 2. lib. 7. titu. 14. de re iudic. numer. 209. & communem etiam dicit ex Corn. quem allegat. Cherian. in suis commun. opin. in verb. sententia. relatus in d. commun. recens collect. d. libr. 7. titul. 18. si ex fals. instrum. numer. 16.*
53 Hoc † igitur casu, dicit Natt. *vbi supra*, retractatio à Principe petenda non est, sed satis est, quod à Iudice petatur. *allegat ad hoc Domin. ita dicentem in cap. venerabilis. §. porro. column. secunda, de senten. excommu. in 6. & Felyn. in capitu. lator. 7. declarat. de re iudica.* Nam respondetur primo, quod tutius est consulere Principem, *vt diximus infra capitu. fina. numer. 316.*
54 Secundo † quod iam in d. Motu proprio Pii IIII. per Pium V. confirmato mandatur executio sententiæ contra bannitum captum, veluti illa fecerit transitum in rem iudicatam, & delictum effectum esset notorium. Itaque Nattæ præsuppositum cessat, atque ita etiam eius diuisio, quia † sublato præsupposito, corruit argumentum & decisio. *Gloss. Fulgosi. & alii in l. mancipia. C. de seru. fugit. Alexand. in rub. ff. sol. matri. colum. 7. Rom. sing. 490. Socin. consi. 55. colum. 2. volum. 1. Dec. consi. 233. num. 7. consilio 317. num. 2. consi. 591. num. 3. plene Felyn. in c. nonnulli. de rescript. Ceph. consi. 90. nu. 51. Rim. iun. consi. 243. num. 63. consi. 244. nu. 202. consi. 257. nu. 70. lib. 3. & alibi sæpe in eius consiliis.* 55

Vt nec etiam obstat, quod iudex (*vbi supra diximus*) minister esse non debet iniquitatis, & quod hinc nec sententiam propriam inique latam exequi vllo modo debeat. Quoniam † hoc non con- 56
cludit, quod possit & debeat Iudex admittere bannitum ad nouas, vel alias defensiones, & ita retractare sententiam à se inique latam, quia cum sit semel functus officio suo, non potest amplius manum apponere, *vt infra diximus. cap. fin. d. numer 316.* sed concludit solum, ꝙ stante iniquitate sententię iudex debet rescribere Principi, & interim ab executione se abstinere, quod à d. Motibus propriis non dicitur esse prohibitum. *d. l. 1. §. si quis vltro. ff de quæstio. cum aliis supra alleg. num. 22.* quod est verum non solum in prædicto casu, sed in pluribus etiam aliis, *de quibus infra d. cap. fin.*

Prout † etiam si bannitus gratiam in foro ex- 57
teriori obtentam exhiberet, & ostenderet, debet desuper audiri, & ab executione abstineri, quę nullo modo fieri potest, & debet, quamuis ille à banno cancellatus non fuerit: dicitur enim per gratiam remissa omnis pœna, etiam corporalis, quamuis etiam per sententiam & condemnationem inflicta, etsi talis sententia in rem iudicatam transiuerit, si † tamen à principe facta fuerit, qui solus 58
hanc potestatem habet, *vt late per Paris. qui asserit omnes ita indifferenter firmare in consi. 1. num. 59. Iul. Clar. lib. 5. sent. §. fin. q. 59. vers. & hæc quidem. & Couar. qui etiam dicit communem. cap. 10. lib. 1. var. resolut. num 2. vt etiam communem dicit Ant. Gomez. cap. 13. delict. nu. 38.*
licet † de facto, vel consuetudine etiam Barones, 59
& Feudatarii gratiam faciant delictorum, vt dicit Iac. de Beluis. *in pract. crim. tit. de sent. crim. num. 10. in fin. Bal. in l. seruos. C. ad l. Iul. de vi publi. quem refert Boss. in tract. caus. crim. tit. de remed. ex sola clementia. num. 51. & omnes.* Iul. Clar. *d. q. 59. d. versi. & hæc quidem*, qui subdit, quod † in Ducatu Mediolani Barones, & 60
Feudatarii non possunt gratias delictorum facere, & concedere, nisi id eis specialiter in eorum inuestitura concessum fuerit, prout aliquibus criminibus exceptis dicit concessum † fuisse Ducibus Far- 61
nesiis, quando fuit eis infeudata Ciuitas Nouariæ per Carolum V. Cæsarem. Vt etiã † si per absolu 62
tionem per viam dispensationis, quæ ab eo procederet, qui potestatem dispensandi haberet, semel demissa essent crimina, iterum in vltionem venire diuina clementia non patitur. *gloss. in dict. cap. de his. de accusat. Dec. cons. 137. circa prin. qui de communi testatur. & Iul. Clar. lib. 5. sent. § fin. quæst. 57. versic. habet etiam.* & quid † si per absolutionem alias obtentam 63
in foro iudiciali reus fuerit liberatus, *vide late Dd. in dict. cap. de his. Couar. dict. cap. 10. libr. 1. var. resolut. &*

64 *Iul.Clar.dict.quæst.* 57. *per tot.* Et ita in terminis † q quando bannitus captus ostendit gratiam à Principe obtentam, vel ab alio potestatem habente, debeat bannitus audiri, & sententiæ executio sequi non possit, quamuis illa, & bannum cancellatum non fuerit, consuluit in contingentia facti
65 Mars.*consi.*55.*& consi.* 97. *per tot.* licet † si bannitus solum gratiam allegaret, dandam non esse dilationem ad illam probandam, illud suadere videatur,
66 quod † tametsi bannitus non cancellatus priuato volenti eum occidere protestetur, quod gratiam habet, poterit tamen impune occidi, si aliter de ipsa gratia fidem non facit, cum quis illi credere non teneatur, nisi ostendat & exhibeat, *vt communem dicunt Rip.in cap.cum M.num.56. de constit.Mars.d. consi.55.num.5.Goz.ad.consi.61.numer. 9. vbi dicit, quod hanc opin.sequuntur omnes Dd.antiqui,& moderni quos refert Iul.Clar.lib.5 sentent.§.homicidium. versi. sed quid si bannitus.& omnes P. Pichard. commun. opin.in verb. bannitus.relatus inter d.commun.opin recens collect.tom. 2.lib.9.tit.33 de sent.pass.& restit.num. 61. alios alibi retuli.* Si ergo hoc potest priuatus facere, quanto magis poterit Iudex. *vt arguit Marsil. dict. consilio 55.*

67 Sanctius † tamen est, & tutius, quod Iudex, licet nolit dare terminum ad probandum gratiam, executioni saltem supersedeat, donec intra cõpetens tempus bannitus possit gratiam allegatam ostendere, & exhibere, ne aliqua saltem culpa sibi possit impingi ex allegatione, & protestatione, quam faceret bannitus de gratia, quam allegat,
68 quæ † quidem protestatio iustam præstat causam saltem indagandi, an ille vere gratiam haberet, & sit rebannitus. *arg.l.si fundum C. de rei vendic. & l. ait prætor.§.si quis particeps.ff de his quæ in fraud. credit.* &
69 ob id † culpabilis reputaretur, quia id perscrutatus non fuerit, vnde superioris arbitrio puniri pos-
70 set, quemadmodum dicimus in priuato, cui † bannitus protestatus fuit, se habere gratiã. Licet enim tunc sibi fidem ille non faciat de gratia: constituitur tamen in culpa ex illa protestatione, si, an ille esset rebannitus, perscrutatus non fuit, & Iudicis arbitrio puniri debet, *vt firmat Paul. de Castr. consilio 199.lib.1.Iason.in l.non solum.§.morte.post num.35. vers. 2.declaratio.Bart.de no.ope.nun.Iul.Clar.in d.§. homicidium.versi.item quæro. Menoch.de arbitr. iudic. q.90.nu.*
71 *36.& alibi latius diximus.* & ideo † male posset de iure defendi saltem à culpa, & ita à pœna extraordinaria quidam Iudex, qui sui tamen superioris sine pietate iussu suspendi fecit quendam bannitum iuuenem, & alias bonæ conditionis, de banno & sententia condemnatoria non cancellatum, licet ille gratiam se habere à Sum.Pont.allegauerit, quę deinde modico temporis interuallo post illum suspensum ex Vrbe transmissa ad eorum manus peruenit, vt clare cognouerit, quod vere † nulla
72 vnquam de morte hominis (*vt inquit Iuuenalis*) cunctatio sera est.

73 Nec † illa sublata est defensio per d. Motus proprios, quinimo expresse est à Pio V. concessa ad impediendam executionem, quando appareret ex eodem processu non præcessisse legitima ad inquirendum indicia, *de quo infra diximus cap.fin. num. 58.* sed an desuper audiri debeat bannitus, vel satis sit, quod Iudex ex se ipso se informet, ibi etiã diximus. *num.95. & aliis seq.*

Et nisi nouissime emanasset d. Motus pro- 74
prius Pii V. de non admittendis per Iudicem bannitis captis etiam infra annum ad nouas, siue alias defensiones, nisi obtenta ab ipso Principe desuper gratia speciali, potuissent quidem capti quamuis infra tempus à Pio IIII. statutum & à Pio V. ad annum prorogatum per Iudices admitti ad eorum defensiones, quia statuendo Pius IIII. quod non nisi post certum tempus ad eorum defensiones admitterentur, satis permisisse videtur, quod bannitus quamuis captus post sententiam, & infra d. tempus esset audiendus super omnibus in processu, & sententia contentis, etiam in pœnis corporalibus, nedum pecuniariis, vt in simili lege Complutinensi, cuius ordo erat, quod si infra annum comparerent, audirentur, tradit Villalob. *in commun.opin.in verb.absens.numer. 10. versi. vt possimus deuenire.* Sed d. Motus proprius Pii V. nouissime desuper emanatus primum declarat dictum Motum proprium Pii IIII. loqui de bannitis sponte comparentibus, & præterea expresse statuit bannitos captos etiam infra annum non esse per Iudices ad nouas, vel alias defensiones admittendos, sine gratia speciali ipsius Pontificis, *& diximus supra capitu.primo.numero 258.& alibi per discursum tractatus.*

Vidi † tamen seruari quandoque facta reco- 75
gnitione personæ banniti, & aliis de quibus supra peractis, fieri ipsi bannito iam ad largam posito intimationem pro singulis diebus & horis ad videndum relaxari mandatum executiuum de exequendo sententiam contra eum latam. Sed profecto, si banniti post eorum capturam audiri non debent in eorum defensionibus, Principe inconsulto, nõ video cuius effectus esse possit citatio & intimatio huiusmodi: citationes enim fiunt, & fieri debent, vt iura partium exaudiantur. *Signor. consi.203. num.5.cum aliis infra allegat.cap.fin.num.98.* quæ quoad bannitum captum exaudiri non debent sine Principis gratia speciali. Bene † si bannitus captus 76
adhuc diffinitiue condemnatus non esset, sed à statuto pro condemnato haberetur, citari posset, & deberet, & eius iura ante executionem exaudirentur, quare pro condemnato haberi non deberet. Licet enim à statuto pro condemnato habeatur: fieri tamen debet ante executionem processus declaratorius, in quo citato illo ad videndum se declarari haberi pro condemnato, vel ad dicendum, quare pro condemnato haberi non debeat, declaratur ipsum talem esse, qui est bannitus, & ita fieri potest executio. *Ita animaduertit Bernhard.Varmbser. lib.1.obseruat.forens.tit.49.obseruat.3.in med.* nec cum ante istam declaratoriam is bannitus condemnatus non dicatur, comprehenditur in dictis Motibus propriis de condemnatis captis loquentibus, quorum appellatione banniti tantum, seu in banno positi non continentur, *vt diximus supra cap.1.num.451.*

CAPVT